

OPĆI PODACI			
IME I PREZIME	ANA ČELIK		
Naziv studija	Sveučilišni poslijediplomski znanstveni doktorski studij <i>Pedagogija i kultura suvremene škole</i>		
Matični broj	245		
Odobranje teme za stjecanje doktorata znanosti (staviti križić u polje)	☒ u okviru doktorskog studija	☐ izvan doktorskog studija	☐ po osnovi znanstvenih dostignuća
Ime i prezime majke i/ili oca			
Datum i mjesto rođenja			
Adresa			
Telefon / mobitel			
e-pošta			
ŽIVOTOPIS			
Obrazovanje (od novijega k starijem datumu)	2015. – danas	Sveučilišni poslijediplomski doktorski studij Pedagogija i kultura suvremene škole Sveučilište J. J. Strossmayera, Filozofski fakultet u Osijeku	
	2013. – 2015.	Magistra lingvistike (mag. ling.) Sveučilište u Zadru	
	2012. – 2014.	Magistra pedagogije, magistra latinskog jezika i književnosti (mag. paed. et mag. philol. lat.) Sveučilište u Zadru	
	2007. – 2012.	Sveučilišna prvostupnica pedagogije, latinskog jezika i rimske književnosti (univ. bacc. paed. et univ. bacc. philol. lat.) Sveučilište u Zadru	
	2003. – 2007.	Srednjoškolsko obrazovanje Gospodarska škola Varaždin	
	1995. – 2003.	Osnovno obrazovanje II. osnovna škola Varaždin	
Radno iskustvo (od novijega k starijem datumu)	2015. – danas	Profesorica latinskog jezika i rimske književnosti Trenutno: SŠ Ivanec, SŠ D.S. Zelina, SŠ Novi Marof, Privatna varaždinska gimnazija, II. gimnazija Varaždin, Strukovna škola Varaždin, SŠ Arboretum Opeka - Marčan Prethodno: Stručna suradnica pedagoginja (GIT-Varaždin d.o.o.) i profesorica latinskog jezika i rimske književnosti (I. gimnazija Varaždin; SŠ Ludbreg; Katolička gimnazija Požega)	

<p>Popis radova</p>	<p>Čelik, A. (2019). Suradničko učenje i informacijsko-komunikacijska tehnologija u adolescentskoj dobi. (za konferenciju „Didaktički izazovi III“ i časopis <i>Život i škola</i>)</p> <p>Čelik, A. (2018). Dimenzije virtualnog ponašanja adolescenata. <i>Školski vjesnik</i>. (u recenziji)</p> <p>Čelik, A. (2018). Margolis Eric, Laurence Stephen (ur.): The Conceptual Mind: New Directions in the Study of Concepts. <i>Filozofska istraživanja</i>, 32(2).</p> <p>Čelik, A. (2017). Peter Carruthers: The Centered Mind: What the Science of Working Memory Shows Us about the Nature of Human Thought. <i>Društvena istraživanja: časopis za opća društvena pitanja</i>, 26(3).</p> <p>Čelik, A. et al. (2016). Leksička i fonetska varijacija kajkavskih govora u SZ dijelu Hrvatske. Peršić, I. (ur.) <i>Zbornik radova s međunarodne konferencije, Sveučilište u Puli: Pula</i>.</p> <p>Čelik, A. (2015). <i>Usporedba prirodne i tradicionalne metode u podučavanju latinskog jezika</i>. Sveučilište u Zadru: Zadar. (diplomski rad)</p> <p>Čelik, A. (2014). <i>Pedagoška analiza utjecaja Facebooka na ponašanje mladih</i>. Sveučilište u Zadru: Zadar. (diplomski rad)</p> <p>Čelik, A. (2014). <i>Pločice prokletstva s područje Italije: konceptualna, sadržajna i jezična analiza</i>. Sveučilište u Zadru: Zadar. (diplomski rad)</p>
<p>Popis aktivnih sudjelovanja na kongresima</p>	<p>2018. izlaganje rada pod nazivom <i>Problemi u ponašanju mladih u virtualnom okruženju (DOKON, Filozofski fakultet u Rijeci)</i>;</p> <p>2017. izlaganje rada pod nazivom <i>Percepcija i funkcija virtualnih odnosa mladih (Od znanosti do učionice, Filozofski fakultet u Splitu)</i>;</p> <p>2017. izlaganje rada pod nazivom <i>Ambivalentnost društvenih mreža u odgoju djece i mladih (Identitet i različitost u odgoju i obrazovanju, Sveučilište u Zadru)</i>;</p> <p>2016. predavanje pod nazivom <i>Kognitivni procesi više razine: 'tradicionalna' ili 'prirodna' metoda poučavanja latinskog jezika?</i> (Sveučilište u Zagrebu - Hrvatski studiji, Zagreb);</p> <p>2014. izlaganje rada u koautorstvu pod nazivom <i>Prostorno grupiranje leksičke varijacije na području Varaždinske županije i okolice (Zadarski lingvistički forum 2014., Sveučilište u Zadru)</i>;</p> <p>2014. izlaganje rada u koautorstvu pod nazivom <i>Leksička i fonetska varijacija kajkavskih govora u SZ dijelu Hrvatske (Jezik: upotrebu, Sveučilište u Puli)</i>.</p> <p>2013. predavanje pod nazivom <i>Odgoj u antičkoj Grčkoj i Rimu (Antički dani 2013., Sveučilište u Zadru)</i>.</p>

NASLOV PREDLOŽENE TEME	
Hrvatski	Problemi u ponašanju adolescenata u okviru teorije ekološkog modela
Engleski/njemački (za one koji žele da im se odobri pisanje disertacije na stranom jeziku)	
Jezik na kojem će se pisati disertacija	Hrvatski jezik
OBRAZLOŽENJE TEME	
Sažetak na hrvatskom jeziku (maksimalno 1000 znakova s praznim mjestima)	<p>O aspektima problema u ponašanju mladih nije moguće govoriti bez sagledavanja konteksta odgoja i socijalizacije mlade generacije, a posebice bez konteksta društvenih aktualnosti koje iniciraju rizične situacije i/ili ponašanja. Djecu i mlade u riziku i rizična ponašanja analizirat će se u kontekstu interakcije različitih činitelja, a teorija ekološkog modela polazi od nekoliko slojeva koji uključuju najveći broj relevantnih zaštitnih i rizičnih čimbenika problema u ponašanju (pojedinaac, obitelj, škola, vršnjaci, zajednica, slobodno vrijeme, mediji, kultura, običaji, vrijednosti...).</p> <p>Teorija ekološkog sustava daleko šire (u odnosu na druge teorije) sagledava čimbenike neprihvatljiva ponašanja i omogućava empirijski pristup i/ili istraživanja. U okviru društveno organiziranih podsustava koji, prema teoriji ekološkog modela, utječu na razvoj i socijalizaciju, u ovome radu cilj istraživanja je ispitati etiologiju i fenomenologiju problema u ponašanju adolescenata uključenih u institucionalni tretman u 4 države (Hrvatska, Slovenija, Bosna i Hercegovina, Srbija) u okviru rizično-zaštitnih podsustava ekološkog modela. Istraživanje će biti provedeno primjenom anonimnog anketnog upitnika na stratificiranom uzorku od oko 300 ispitanika. Rezultati istraživanja doprinjet će znanstvenom i odgojno-obrazovnom korpusu novih spoznaja i ukazat će na višestruke zaštitne i rizične čimbenike višestrukih indikatora problema u ponašanju.</p>

Uvod (maksimalno 2000 znakova s praznim mjestima)

U suvremenom društvu povećanih očekivanja i brojnih izazova kojima su mladi izloženi, prisutni su aktualni problemi današnjice. S obzirom na raslojavanje obiteljskog konteksta, povećani broj rastava i razvoda brakova, materijalnu nesigurnost, siromaštvo i ekonomske krize, te kognitivnu, emocionalnu i psihotjelesnu nezrelost, kao i kontinuiranu promjenu vrijednosti i stilova ponašanja u zajednicama u kojima odrastaju, mladi često nailaze na probleme koje ne znaju riješiti, što ih može usmjeriti rizičnim oblicima ponašanja. Stoga su pitanja s ciljem promicanja uspješne integracije i socijalizacije mladih iznimno važna za znanost o odgoju. Termin problemi u ponašanju podrazumijeva širok raspon različitih vrsta ponašanja kod mladih koja mogu biti različitih obilježja, a uglavnom se razvijaju postupno, od blažih – mladi u riziku, do pogubnijih pojavnosti – poremećaji u ponašanju i/ili problemi u ponašanju. Problemi u ponašanju predstavljaju skupni naziv za sve biološke, psihološke, kulturološke ili sociopedagogijske odrednice koje nepovoljno djeluju na razvoj i funkcioniranje pojedinca i njegove okoline. Podrazumijevaju kontinuum ukupnog ponašanja koji može više ili manje odstupati od norme za određenu kulturu, društvo i situaciju. Prema socio-ekološkom modelu problemi u ponašanju klasificirani su u dvije veće skupine. Scholte (1995) kao prvu skupinu navodi eksternalizirane probleme koji podrazumijevaju ponašanja usmjerena prema okruženju (vršnjačko zlostavljanje, hiperaktivnost, agresivnost, krađa i dr.), i internalizirane probleme u koje spadaju ponašanja koja su usmjerena prema sebi (emocionalna stanja: anksioznost, depresivnost, usamljenost i socijalna izoliranost). Obje se skupine problema u ponašanju promatraju kroz ishode interakcije rizičnih osobina mlade osobe i rizičnih čimbenika u njezinoj okolini od kojih se kao najvažniji navode rizična situacija u obitelji, vršnjačkim skupinama i školi (Scholte, 1995).

Rad se temelji na teoriji ekološkog modela prema kojoj su za razvoj pojedinca najvažnije biološke sastavnice i utjecaj okoline. Teorija ekološkog modela obuhvaća psihologijske i sociologijske pristupe, prema kojima se ljudski razvoj odvija kroz psihosocijalne stadije. U svakom stadiju postoji utjecaj okoline na pojedinca, koji izaziva određenu vrstu krize (Erikson, 1968). Prema Eriksonovoj teoriji cjeloživotnog razvoja, krize nastaju kao posljedica fizioloških promjena i zahtjeva okoline u pojedinim razdobljima razvoja identiteta pojedinca. Teorija ekološkog modela proučava utjecaj i djelovanje okoline na razvoj pojedinca kroz niz povezanih sustava. Utjecaj okoline na pojedinca promatra se u različitim sferama društveno organiziranih sustava ekološkog modela, od proksimalnih do distalnih u kojima pojedinac (ne)izravno sudjeluje. Bronfenbrenner (1979) navodi da je subjekt ekološkog modela pojedinac kojeg okružuju društveno organizirani podsustavi na psihičkoj i fizičkoj razini, a koji usmjeravaju čovjekov razvoj, s ključnim odrednicama ekološkog sustava: mikrosustav (pojedinac, obitelj, vršnjaci, škola), mezosustav (odnosi s najbližom socijalnom okolinom), egzosustav (neizravno šire socijalno okruženje), makrosustav (društvene i kulturne vrijednosti), kronosustav (promjene u životu pojedinca kroz vrijeme i društveno-povijesni razvojni kontekst) te tehnosfera (neposredni i posredni utjecaj tehnologije). Prema navedenom teorijskom modelu, u ovom se istraživanju problemi u odgoju i socijalizaciji mladih holistički analiziraju iz socijalno-pedagoške perspektive.

Pregled dosadašnjih istraživanja (maksimalno 5000 znakova s praznim mjestima)

U društvenim znanostima postoji više teorija razvoja (biološke, psihološke, sociološke) koje objašnjavaju razvoj pojedinca, a pritom sve pokušavaju odgovoriti na brojna pitanja vezana za sam proces i socijalizaciju pojedinca, kao i brojne znanstvene discipline koje sagledavaju isto iz svojih (često parcijalnih) perspektiva. Relevantna dostupna istraživanja (Erikson, 1968; Bronfenbrenner, 1979; Dishion i sur., 1991; Jessor, 1996; Scholte, 1998; Stormshak i Dishion, 2002; Essu, 2004; Smith i Hart, 2011) pokazuju da do eskalacije problema u ponašanju mladih dolazi prilikom neusklađenosti individualnih i okolinskih utjecaja. Iz toga proizlazi da je za razumijevanje razvoja pojedinca potrebno razmatrati međusobno višestruko djelovanje jedinstvenih karakteristika pojedinca i okoline. Bronfenbrenner (1979) je razradio ekološki model razvoja pojedinca unutar kojeg je formirao konceptualni okvir za istraživanje razvoja pojedinca u različitim okolinskim kontekstima, (ne)usklađenosti u interakciji s jedinstvenim karakteristikama pojedinca. Bronfenbrenner (1979) naglašava važnost interakcija unutar sustava i na recipročno međusobno djelovanje pojedinih podsustava. Rezultati znanstvenih istraživanja ukazuju na postojanje niza problema u ponašanju mladih koji, generalno, na izravan i/ili neizravan način, pripadaju okviru teorije ekološkog modela (Singer i sur., 1985; Ajduković, 2008; Koller-Trbović i sur., 2009; Zloković i Vrcelj, 2010; Livazović, 2011; Koller-Trbović i Žižak, 2012). Pritom je utvrđena povezanost roditeljskog odgoja, obitelji, vršnjaka, škole, okoline, lokalne zajednice, medija, demografije i kulture s etiologijom razvoja problema u ponašanju djece i mladih. Koller-Trbović i sur. (2009) su proveli istraživanje s ciljem procjene vrste i razine rizika kod djece i mladih s poremećajima u ponašanju ili u riziku za razvoj poremećaja, koji se nalaze u različitim intervencijskim sustavima na području Republike Hrvatske. U istraživanju su željeli provjeriti postoje li razlike u vrstama i intenzitetu rizika kod djece i mladih prisutnih u tri različite vrste tretmana (izvaninstitucionalni, poluinstitucionalni i institucionalni tretman). U radu su autori koristili Upitnik o rizičnim čimbenicima te sugeriraju njegovo buduće korištenje u istraživačke, stručne i obrazovne svrhe bilo u modificiranom ili izvornom obliku. Rezultati navedenog istraživanja ukazuju da, u odnosu na ukupni rizik, sve tri skupine ispitanika najviše rizika pokazuju u području osobina i škole. Kod ispitanika iz institucionalnog tretmana javlja se viši intenzitet rizika u području obitelji, rizičnog i delinkventnog ponašanja. Koller-Trbović i sur. (2009) ističu da je, unatoč najvišem riziku kod ispitanika iz institucionalnog tretmana na svim područjima, u odnosu na druge dvije skupine, najznačajnija razlika uočena u poveznicama disfunkcionalnih obitelji i delinkventnih aktivnosti. Zloković i Vrcelj (2010) su proveli istraživanje o zapažanjima nastavnika osnovnih i srednjih škola, odgajatelja predškolskih ustanova i učeničkih domova o aktualnim pedagoškim problemima – rizičnim ponašanjima – djece i mladih. Zloković i Vrcelj (2010) zaključuju da obitelj i škola imaju glavnu odgojnu zadaću: osposobiti mlade da, osim zajednički, i samostalno nauče prevladati rizične izazove uz kontinuiranu potporu obitelji, odgajatelja, nastavnika i šire socijalne okoline. Rezultati navedenih istraživanja potvrđuju službene statistike zdravstvenih, socijalnih, policijskih i odgojno-obrazovnih institucija, te da su danas sve značajniji problemi u ponašanju povezani s određenim navikama i stilovima života (prekomjerno konzumiranje opijata, rizično seksualno ponašanje, nedovoljna tjelesna aktivnost, nekvalitetna prehrana, poremećaji u prehrani) te psihosocijalni problemi (samoubojstva i duševni poremećaji). U kriminološkoj literaturi postoji više istraživanja koja stavljaju naglasak na obiteljske faktore kao jedan od odlučujućih preduvjeta za devijantno ponašanje povezano sa zlouporabom droga (Singer i sur., 1985; Koller-Trbović i Žižak, 2012; Livazović i Vuletić, 2018). Livazović (2017) je ukazao na sociodemografska obilježja i obiteljske okolnosti kao etiološke čimbenike kod zlouporabe opojnih droga kod adolescenata. Pritom je zaključeno da je za teoriju društvenog ponašanja potrebno specificirati mehanizme po kojima faktori rizika za zloupotrebu droga i kriminal usmjeravaju etiologiju tih ponašanja te da su nužne intervencije u smislu promocije socijalnih vještina radi poticanja društveno poželjnog ponašanja. Iz navedenog se nameće zaključak da je odgoj i socijalizaciju mladih potrebno razmatrati kroz etiologiju (egzogene i endogene faktore) problema u ponašanju mladih jer ona uključuje različite kompleksne individualne i socijalne kontekste koje je nužno kontinuirano sagledavati iz različitih znanstvenih pristupa.

Cilj i hipoteze istraživanja (maksimalno 700 znakova s praznim mjestima)

Cilj je rada ispitati etiologiju i fenomenologiju problema u ponašanju adolescenata uključenih u institucionalni tretman u 4 države (Hrvatska, Slovenija, Bosna i Hercegovina, Srbija) u okviru rizično-zaštitnih podsustava ekološkog modela. Iz cilja istraživanja oblikovane su sljedeće hipoteze:

- H1: poteškoće u odgoju i socijalizaciji utječu na etiologiju problema u ponašanju;
- H2: kvaliteta obiteljskih odnosa naj snažniji je prediktor problema u ponašanju;
- H3: postoji pozitivna povezanost između internaliziranih i eksternaliziranih problema u ponašanju;
- H4: postoji značajna razlika u eksternaliziranim i internaliziranim problemima u ponašanju s obzirom na sociodemografske karakteristike ispitanika;
- H5: eksternalizirani problemi u ponašanju značajno su rizičniji čimbenik počinjenja kaznenog djela;
- H6: rizično-zaštitna dimenzija problema u ponašanju (obitelj, škola, vršnjaci, slobodno vrijeme, mediji) značajno je povezana s problemima u ponašanju ispitanika

Korpus i metodologija istraživanja (maksimalno 6500 znakova s praznim mjestima)

Postupak:

Istraživanje se temelji na kvantitativnoj paradigmi, obuhvaća razvojno istraživanje čiji će se rezultati koristiti u znanstvene i odgojno-obrazovne svrhe. Podatci će biti prikupljeni metodom anonimnog anketiranja primjenom pismenog anketnog upitnika tijekom 2020. godine u maloljetničkim kaznionicama (u Hrvatskoj: Požega i Valtura; u Sloveniji: Celje; u Bosni i Hercegovini: Orašje i Kula; u Srbiji: Valjevo). Rezultati istraživanja bit će obrađeni primjenom statističkog paketa za obradu podataka (SPSS), postupcima deskriptivne i inferencijalne statistike (t-test za nezavisne uzorke, ANOVA, hijerarhijska regresijska analiza).

Uzorak:

S obzirom na postavljeni cilj, problem i hipoteze te metodologiju istraživanja planiran je stratificirani uzorak od oko 300 ispitanika, adolescenata s problemima u ponašanju koji su štíćenici u institucionalnom tretmanu na području Hrvatske, Slovenije, Bosne i Hercegovine te Srbije.

Instrument:

Istraživanje se temelji na primjeni anketnog upitnika od 4 dijela. Prvi dio obuhvaća sociodemografske podatke, drugi dio je prilagođen standardizirani Upitnik o rizičnim čimbenicima (Risk Factor Questionnaire, Scholte, 1998) koji služi za procjenu čimbenika rizika kod pojedinca i u njegovom okruženju. Treći dio obuhvaća pitanja u okviru rizično-zaštitne dimenzije (slobodno vrijeme, mediji, ovisnosti), a četvrti dio obuhvaća pitanja vezana uz samoiskaz procjene čimbenika rizika u kojem ispitanici rangiraju vrijednost ponuđenim čimbenicima rizika.

Risk Factor Questionnaire (Scholte, 1998) je upitnik koji u izvornom obliku sadrži 89 čestica koje su raspoređene unutar 18 kategorija. Kategorije definiraju određena područja kojih je ukupno šest (tri kategorije po jednom području):

1. eksternalizirani problemi u ponašanju (hiperaktivnost, agresivnost, antisocijalno ponašanje);
2. internalizirani problemi u ponašanju (depresija, tjeskoba i socijalna tjeskoba);
3. osobine ličnosti ispitanika (ego kontrola, lokus kontrola i nošenje s problemima);
4. dimenzije obiteljskih odnosa i kvaliteta (obiteljski sukobi, roditeljski nadzor i privrženost);
5. odnos prema školi (motivacija, školsko postignuće i odnosi s učiteljima);
6. vršnjački odnosi (rizične aktivnosti, odnosi s vršnjacima i obilježja vršnjačke grupe).

Istraživanja su potvrdila da je primjena Upitnika o rizičnim čimbenicima (Risk Factor Questionnaire, Scholte, 1998) primjerena za populaciju djece i adolescenata (4 – 18 godina) s mogućnošću prilagodbe mlađim i starijim ispitanicima (Koller-Trbović i sur., 2009).

Očekivani znanstveni doprinos predloženog istraživanja (maksimalno 500 znakova s praznim mjestima)

U hrvatskoj pedagoškoj literaturi postoje brojni radovi vezani uz područje socijalne pedagogije, no zapaža se nedovoljan broj provedenih istraživanja iz područja problema u ponašanju mladih s gledišta pedagoga i pedagogije kao znanosti. Rezultati ovog istraživanja ukazat će na ključne zaštitne i rizične čimbenike u odgoju i socijalizaciji mladih, s posebnim naglaskom na važnost obiteljske sredine, školske zajednice, vršnjačkih odnosa, te slobodnovremenskih i medijskih iskustava mladih. Cjelokupan rad pružit će temelj za buduća istraživanja etiologije problema u ponašanju mladih, pri čemu će međunarodna dimenzija rezultata doprinijeti mogućnostima komparativne analize i kvalitetnijem planiranju pedagoških programa prevencije problema u ponašanju.

Popis literature (maksimalno 15 referenci)

1. Ajduković, M. (2008): Socijalni problemi, socijalni rizici i suvremeni socijalni rad. *Revija za socijalnu politiku*, 15(3), 395-414.
2. Bronfenbrenner, U. (1979). *The Ecology of Human Development. Experiments by Nature and Design*. Cambridge, MA: Harvard University Press.
3. Dishion, T. J. i sur. (1991). Family, school, and behavioral antecedents to early adolescent involvement with antisocial peers. *Developmental Psychology*, 27(1), 172-180.
4. Erikson, E. H. (1968). *Identity: Youth and Crisis*. New York: W. W. Norton & Co.
5. Essau, C. A., (2004). The Association between Family Factors and Depressive Disorders in Adolescents. *Journal of Youth and Adolescence*. 33(5), 365-372.
6. Jessor, R. (1996). Risk behavior in adolescence: A psychosocial framework for understanding and action. U: D. E. Rogers i E. Ginzburg (ed.) *Adolescents at Risk: Medical and Social Perspectives*. Boulder: Westview Press, str. 19-34.
7. Koller Trbović, N. i sur. (2009). Procjena čimbenika rizika kod djece i mladih u riziku ili s poremećajima u ponašanju u različitim intervencijskim sustavima: socio-ekološki model. *Hrvatska revija za rehabilitacijska istraživanja*, 45 (2), 37-54.
8. Koller-Trbović, N. i Žižak, A. (2012). Problemi u ponašanju djece i mladih i odgovori društva: višestruke perspektive. *Kriminologija & socijalna integracija*, 20 (1), 49-62.
9. Livazović, G. (2011). *Utjecaj medija na poremećaje u ponašanju adolescenata*. Doktorski rad. Zagreb: Filozofski fakultet.
10. Livazović, G. (2017). Role of family, peers and school in externalised adolescent risk behaviour. *Hrvatska revija za rehabilitacijska istraživanja*, 53 (Supplement), 186-203.
11. Livazović, G. i Vuletić, I. (2018). Obitelj kao etiološki čimbenik kaznenih djela povezanih sa zlouporabom opojnih droga kod adolescentske populacije. *Policija i sigurnost*, 27 (3/2018.), 271-290.
12. Scholte, E. (1995). Longitudinal studies on the effectiveness of care services for juveniles. U *M. Colton, W. Hellinckx, P. Ghesquiere i M. Williams, The Art and Science of Child Care* (str. 103-130). Arena.
13. Scholte, E. (1998). Psychosocial Risk Characteristics of Children in Welfare Programmes in Holland. *Childhood: A Global Journal of Child Research*, 5(2), 185-205.
14. Singer, M. i sur. (1985). *Kriminalitet djece i maloljetnika*. Zagreb: Sveučilište u Zagrebu, Fakultet za defektologiju.
15. Smith, P. K. i Hart, C. H. (2011). *Childhood Social Development*. UK: Wiley-Blackwell.
16. Stormshak, E. A. i Dishion, T. J. (2002). An Ecological Approach to Child and Family Clinical and Counseling Psychology. U: *Clinical Child and Family Psychology Review*, 5(3), 197-215.
17. Zloković, J. i Vrcelj, S. (2010). Rizična ponašanja djece i mladih. *Odgojne znanosti*, 12 (1 (19)), 197-213.

IZJAVA

Izjavljujem da nisam prijavio/prijavila temu doktorske disertacije (s istovjetnom temom) ni na jednom drugom sveučilištu.

U Osijeku, 5. travnja 2019. godine

Potpis

Ana Čelik

Napomena

Molimo Vas da ispunjeni Obrazac 1 pošaljete u elektroničkom i u tiskanom obliku (potpisan) referentu za doktorski studij u Uredu za studentska pitanja.